Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26913
Copyright: Admont, Benediktinerstift

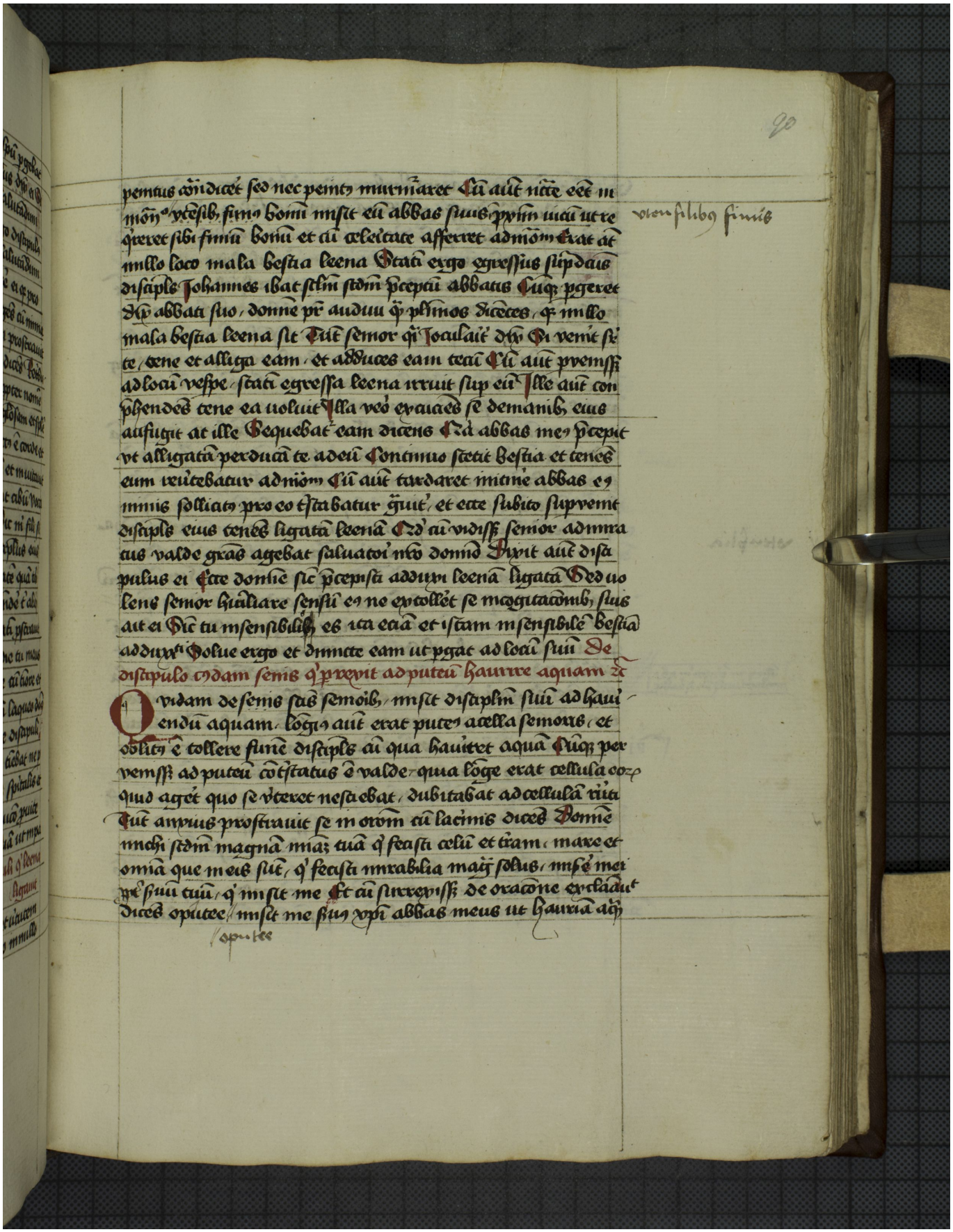

90

pemtus cōnidicēt sed nec pemtus murmuraret Cū aut nitte eēt m
mōr vtēsib, fimo bomi mīsit eū abbas suus ppsm uicū ut te
qreret sibi fimū bomi et cū celeitate afferret admōm Erat at
mllo loco mala bestia leena Qtaū ergo egressus slipdaus
disapls Johannes ibat stlm stdm pcepta abbatis Cuq; pgeret
dsp abbatis suo, donne pr audiu q plimos dicēs, q mllo
mala bestia leena st Tuit semor qi Joaulait dsp Qi vemt se
te, tene et alliga eam, et adduces eam tecū Cū aut pvemssi
ad locū vespe, stata egressa leena ccruit slip eū Ille aut con
plendes tene ea uoluit Illa vero evaiaes se demanib, eius
aufugit at ille Requebat eam dicens Qrā abbas me pcepit
vt alligata perducā te adeū Continuo stetit bestia et tenes
eum ireitebatur admōm Cū aut tardaret imitne abbas ex
mmis solliat pro eo tstabatur ḡuit, et ecce subito supveme
disapls eius tenes ligata leena Qd cū vidissi semor admira
tus valde gras agebat saluatori nro domo Dixit aut disa
pulus ei Ecce domie sic pcepisti addum leena ligata Sed uo
lens semor hiuliare sensit ex ne extollet se mogitacomb, suis
aut ei Sic tu msensibilis es ita ecā et istam msensibile bestia
addux Solue ergo et dmmete eam ut pgat ad locū suū De
discipulo cydam semis q pcepit ad puteū hauire aquam Q
Quidam de semis suis semoib, mīsit disciplm suū ad hau
endū aquam, logis aut erat puteus acella semoris, et
oblitus e tollere funē disapls cū qua hauiret aquā Quq; per
vemssi ad puteū cōtstatus e valde, qua loge erat cellula coq
quid agēt quo se vteret nesciebat, dubitabat ad cellulā riti
Cut anuus prostrauit se in orōm cū lacrimis dicēs Domie
mchi stdm magna mia tua q feasti celū et tram, mare et
omia que in eis sūt, q fecisti mrabilia maiā solus, msē mei
pē suū tuū, q mīsit me Et cū surrexisset de oratone exclamauit
dicēs oputee, mīsit me suus xpi abbas meus ut hauria aq

oputee

90

vien filibus finis